

N:o 31.

Af Herr Gunnar Eriksson: Angående förändrad lydelse af § 70 mom. 2 i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862.

Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862 stadgar uti 70 §, sådan denna § numera lyder i Kongl. kungörelsen den 29 Juni 1866: »Öfver de skattskyldige, som sina kommunalutskylder vid uppbördsstämman ej inbetalt, och för hvilka kommunalstämman ej beviljat afskrifning, upprättar kommunalnämnden restlängd, som inom två månader efter uppbördsstämmans afslutande skall till kronofogden i orten öfverlemnas; och åligger honom att de resterande utskylderna i vederbörlig ordning indriva och till nämnden redovisa».

»Vid indrifvandet af dessa medel eger kronofogden att såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet».

Då denna § icke talar om annan skyldighet för den restskyldige, än att han till kronofogden skall betala tre procent af det resterande utskyldsbeloppet, så torde det icke vara underligt, att kommunalskattskyldige medlemmar anse såsom en orättvisa, att kronofogden, eller af honom beordrad länsman, vid indrifningen af resterande kommunalutskylder hos den restskyldige uttager, icke blott den stadgade provisionen, utan jemväl ersättning för kostnaden för att utkräva eller göra utmätning för den oguldna utskylden.

Om en sådan kostnadsersättning skulle ålegat de restskyldige, så hade väl ett stadgande derom bort inflyta just i den ofvan anförda §; men då så icke har skett, torde det också med skäl kunna ifrågasättas, huruvida det någonsin varit meningen, då denna förordning stiftades, att en dylik ersättningsskyldighet skulle ega rum.

Andra med kommunalutskylder beslägtade skatter, såsom till exempel kronoutskylder, landstings- och så kallade snöplogmedel, har kronobetjeningen skyldighet

att, utan ersättning för utmätningkostnaden vid indrifningen af de vid uppöbördsstämma obetalda skattebeloppen, hos de restskyldige uttaga; och då härtill kommer, att restlängd öfver oguldna kommunalutskylder skall inom två månader efter uppöbördsstämmans afslutande, som bör ske i Februari månad, till kronofogden för medlens indrifvande aflemnas, samt de resterande kommunalutskylderna således komma att uttagas samtidigt och i sällskap med vid uppöbördsstämma obetalda kronoutskylder, så synes det ej annat än rätt och billigt, att de förra resterna, så väl som de senare, må af kronobetjeningen indrifvas utan särskild ersättning för utmätningkostnaden. Ett motsatt förhållande skall annars leda derhän, att indrifningen af resterande kommunalutskylder kommer att skaffa kronobetjeningen ersättning äfven för den med samma resa och ofta hos samma person skeende indrifningen af utestående kronoutskylder, och hvarigenom stadgandet om de sistnämnda utskyldernas kostnadsfria indrifvande för de skattskyldige blifver utan betydelse.

Emellertid har, efter hvad som närmare kan inhemtas af »tidskrift för lagstiftning, lagskipning och förvaltning, utgifven af Christian Naumann, tionde årgången 1873, 1:sta afd.», sid. 626 och några följande, en i fråga om lagligheten af dylik utmätningkostnad uppkommen tvist blifvit den 4 November 1872 af Högsta Domstolen med 4 röster mot 3 så afgjord, att underexekutor är berättigad att vid utmätning för uttagande af oguldna kommunalutskylder tillika hos den restskyldige uttaga godtgörelse för utmätningkostnaden. Göta Hofrätt hade i målet afgifvit enahanda utslag med 3 röster mot 2.

Det lär vid sådant förhållande icke lida tvifvel, att underexekutor i förekommande fall begagnar sig af ofvan omförmälda prejudikat, hvarigenom de restskyldige, isynnerhet på den vidsträcktare landsbygden, komma att betungas med ganska dryg kostnad, så mycket mer känbar, som denna kostnad i allmänhet drabbar de mindre bemedlade, hvilka företrädesvis sakna medel att vid uppöbördsstämmorna erlägga sina kommunalafgifter.

Då jag icke kan finna annat, än att billighet och rättvisa kräfva, att resterande kommunalutskylder, i likhet med hvad som eger rum vid indrifningen af oguldna kronoutskylder, landstings- och snöplogmedel, uttagas hos den restskyldige utan särskild ersättning för utmätningkostnaden;

då vidare för den åsigten, att exekutor saknat stöd af lag till uttagande af sådan kostnadsersättning, kan åberopas minoritetens mening uti så väl Hofrätten som Högsta Domstolen vid ofvan omförmälda måls afgörande, men en förändring i den anförda § i kommunalförfattningen är af nöden till förekommande af den tyding densamma fått genom förr omnämnda Högsta Domstolens utslag;

så vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte antaga och till Kongl. Maj:ts nådiga fastställelse anmäla följande förslag till förändrad lydelse af 2 mom. i 70 § uti Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862,

Vid indrifvandet af dessa medel eger kronofogden eller annan af honom dertill beordrad underexekutor icke rätt till annan kostnadsersättning härför, än att såsom uppbördsprovision hos den restskyldige uttaga tre procent af det resterande utskyldsbeloppet;

Utskottet obetaget att i detta förslag göra den ändring, som till det afsedda ändamålets ernående kan anses behöflig.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1875.

Gunnar Eriksson,

från Jemtland.

N:o 32.

Af Herr J. P. Nilsson från Kalmar län: Om förändrade bestämmelser angående skyldighet att bygga och underhålla kyrka med dertill hörande byggnader.

Under återopande af de motiv, som blifvit anförda för min vid riksdagen 1873 och under N:o 155 i bemälda Riksdags bihangstryck intagna motion, vågar jag ånyo föreslå,

att, med bibehållande af Kongl. resolutionen den 13 December 1672, som bestämmer att kyrkor i Skåne skola byg-